

“ భాగ్యానికి ఆధారము త్యాగం ”

ఈ రోజు భాగ్యవిధాత బాపదాదా తన పిల్లలందరి త్యాగాన్ని, భాగ్యాన్ని - రెండింటినీ చూస్తున్నారు. ఏమి త్యాగం చేశారు? ఎంత భాగ్యాన్ని పొందారు? - ఇది అయితే మీకు తెలుసు కదా. ఒక వంతు త్యాగానికి బదులుగా పదమా రెట్ల భాగ్యం లభిస్తుంది. ఏ పిల్లలైతే త్యాగం యొక్క గుహ్య రహస్యాన్ని తెలుసుకొని కొబ్బగైనా త్యాగం చేస్తారో, వారి భాగ్యరేఖ స్పష్టంగా, చాలా పెద్దదిగా ఉంటుంది. త్యాగంలో కూడా రక రకాల స్టేజీలు(స్థితులు) ఉన్నాయి. బ్రహ్మకుమార్, బ్రహ్మకుమారీలుగా అయ్యారంటే ఈ త్యాగానికి భాగ్యంగా బ్రాహ్మణ జీవితం లభించింది. ఈ లెక్కతో ఎలాగైతే అందరూ బ్రాహ్మణులని అనబడ్డారో, అలాగే అందరూ త్యాగీ ఆత్మలుగా కూడా అయ్యారు, అయితే త్యాగంలో కూడా నెంబరు ఉంది, కావుననే భాగ్యం పొందేందులో కూడా నెంబరు ఉంది. అందరూ బ్రహ్మకుమార్, బ్రహ్మకుమారీలుగా పిలువబడుతున్నారు కాని బి.కె.లలో కూడా కొందరు మాలలోని నెంబర్ వన్ పూసగా, మరి కొందరు చివరి పూసగా అయ్యారు. కానీ ఇరువురూ బ్రహ్మకుమార్-కుమారీలే. అందరూ శూద్ర జీవితాన్ని త్యాగం చేశారు, అయినా మొదటి నెంబర్, లాస్ట్ నెంబర్ అనే తేడా ఎందుకుంది? ప్రవృత్తి(గృహస్థం)లో ఉంటూ ట్రస్టీ(నిమిత్తం)గా నడుస్తున్నా లేక ప్రవృత్తి నుండి నివృత్తిగా(అతీతంగా) అయ్యి అనగా సేవాధారీగా అయ్యి సేవాకేంద్రంలో ఉంటున్నా రెండు రకాల బ్రాహ్మణ ఆత్మలను అనగా ట్రస్టీలను, సేవాధారులను ఇరువురినీ బ్రహ్మకుమార్, కుమారీలనే అంటారు. ఇద్దరి సర్వేనేమ్ ఒక్కటే, కానీ ఇరువురికీ తమ త్యాగం ఆధారంగానే భాగ్యం తయారై ఉంది. సేవాధారులై సేవాకేంద్రంలో ఉండడమే “ శ్రేష్ఠ త్యాగము లేక భాగ్యము ” అని కూడా చెప్పడం లేదు. ట్రస్టీ ఆత్మలు కూడా త్యాగ వృత్తి ద్వారా మంచి నెంబరును తీసుకోవచ్చు. అయితే సత్కమైన, స్వచ్ఛమైన హృదయం గల ట్రస్టీగా ఉండాలి. భాగ్యాన్ని పొందుకునే అధికారం ఇద్దరికీ ఉంది. కాని శ్రేష్ఠ భాగ్యరేఖను గీసుకునేందుకు (తయారు చేసుకునేందుకు) ఆధారము “శ్రేష్ఠ సంకల్పాలు మరియు శ్రేష్ఠ కర్మలు”. ట్రస్టీ ఆత్మలైనా, సేవాధారీ ఆత్మలైనా - ఇరువురూ ఈ ఆధారంగానే నెంబరును తీసుకోగలరు. ఇరువురికీ భాగ్యాన్ని తయారు చేసుకునేందుకు పూర్తి అధికారం ఉంది. ఎవరు ఎంత చేసుకోవాలనుకుంటే అంత తయారు చేసుకోగలరు. సంగమ యుగంలో వరదాత ద్వారా శ్రామా అనుసారంగా ఈ సమయానికి వరదానం లభించింది. ఎవరు కావాలనుకొంటే వారు ఇటువంటి శ్రేష్ఠ భాగ్యవంతులుగా అవ్వగలరు. బ్రహ్మకుమార్-కుమారీలుగా అవ్వడమనగా జన్మతో పాటు భాగ్యాన్ని తీసుకొని వచ్చేవారు. జన్మించగానే భాగ్య నక్షత్రం అందరి మస్తుకంలో మెరుస్తూ ఉంటుంది. ఇది జన్మ సిద్ధ అధికారముగా అయ్యింది. బ్రాహ్మణులంటేనే భాగ్యవంతులు. కానీ ప్రాప్తించిన జన్మ సిద్ధ అధికారాన్ని లేక మెరుస్తున్న భాగ్య నక్షత్రాన్ని ఎంతవరకు వృద్ధి చేసుకోగలరో, ఎంత శ్రేష్ఠంగా తయారు చేసుకోగలరో అనేది వారి వారి పురుషార్థం పై ఆధారపడి ఉంది. లభించిన భాగ్య అధికారాన్ని జీవితంలో ధారణ చేసి

కర్తలో తీసుకు రావడం అనగా తండ్రి ద్వారా లభించిన ఆస్తిని తమ సంపాదనతో వృద్ధి చేసుకుంటూ ఉండడం లేక తిని సమాప్తి చేసుకోవడం అనేది వారి ఇష్టం పై ఆధారపడి ఉంది. జన్మించగానే అందరికీ బాప్ దాదా ఒకేలాంటి శ్రేష్ఠమైన “భాగ్యవాన్ భవ” అను వరదానం అనండి లేక భాగ్యము యొక్క ఆస్తి అనండి అందరికీ ఒకే విధంగా ఇస్తారు. పిల్లలందరికీ ఒకేలాంటి టైటిల్ (బిరుదు) ఇస్తారు. కొందరిని అల్లారు ముద్దు పిల్లలు, గారాబు పిల్లలని, మరి కొందరిని ముద్దు కానీ పిల్లలని ఎప్పుడూ అనరు. అయితే ఆస్తిని సంభాళన చేసుకోవడం, వృద్ధి చేసుకోవడం ఇందులో నెంబరు తయారవుతుంది. సేవాధారులకు 10 పదమాలు, బ్రష్టిలకు 2 పదమాలు ఇస్తారనేది ఏమీ లేదు. అందరినీ పదమా పతులని అంటారు. భాగ్యరూపీ ఖజానాలను సంభాళన చేసుకోవడం అనగా స్వయంలో ధారణ చేయడం, భాగ్యరూపీ ఖజానాలను వృద్ధి చేసుకోవడం అనగా వాటిని మనసా, వాచా, కర్మణా ద్వారా సేవలో ఉపయోగించడం. ఇందులో నెంబరు తయారవుతుంది. అందరూ సేవాధారులే, అందరూ ధారణా మూర్తులే, అయితే ధారణా స్వరూపంలో నెంబరువారుగా ఉన్నారు. కొందరు సర్వగుణ సంపన్నులుగా అయ్యారు, కొందరు గుణ సంపన్నులుగా అయ్యారు. కొందరు సదా ధారణా స్వరూపులు, కొందరు ఒకసారి ధారణా స్వరూపులు, మరొకసారి అలజడి స్వరూపులుగా ఉన్నారు. ఒక గుణాన్ని ధారణ చేస్తారు, రెండవ గుణాన్ని కర్తవ్యంలో ధారణ చేయలేరు. ఉదాహరణానికి ఒకే సమయంలో సహన శక్తితో పాటు, ఇముడ్చుకునే శక్తి కూడా కావాలి. కేవలం ఒక శక్తిని లేక ఒక సహనశీలతా గుణాన్ని ధారణ చేసి, ఇముడ్చుకునే శక్తిని అనగా గుణాన్ని జతలో ఉపయోగించరు. మళ్ళీ నేను ఇంత సహనం చేశాను కదా అని అంటారు. నేనేమైనా తక్కువ సహించానా, నేను ఎంత సహించానో నాకే తెలుసు అని అంటారు. సహనం చేసిన తర్వాత, ఇముడ్చుకోలేదంటే, ఇముడ్చుకునే శక్తిని ఉపయోగించకపోతే ఏమవుతుంది? సహనం చేసుకొనే అద్భుతమైతే చేశారు. ఆ అద్భుతాన్ని వర్ణన చేసి అద్భుతాన్ని అలజడిలోకి మార్చి వేస్తారు ఎందుకంటే వర్ణన చేయడంతో ఒకటి దేహాభిమనం, రెండవది పరచింతన ఈ రెండు స్వరూపాలు కర్తలో వచ్చేస్తాయి. ఈ విధంగా ఒక గుణాన్ని ధారణ చేసి, రెండవ గుణాన్ని ధారణ చేయకపోతే ఏ ధారణా స్వరూపులుగా అవ్వాలి, అలా తయారవ్వలేరు. ఈ కారణంగా ప్రాప్తించిన ఖజానాలను సదా ధారణ చేయలేరు అనగా సంభాళన చేయలేరు. సంభాళన చేయలేదంటే పోగొట్టుకున్నట్లే కదా! కొందరు సంభాళన చేస్తారు, కొందరు పోగొట్టుకుంటారు. నెంబరు అయితే ఉండనే ఉంటుంది కదా. కనుక ఇలా సేవలో ఉపయోగించడమనగా భాగ్యపు ఆస్తిని వృద్ధి చేసుకోవడం. దీనిలో కూడా సేవ అయితే అందరూ చేస్తారు. కానీ సత్యమైన హృదయంతో, పట్టుదలతో సేవ చేయడం, సేవాధారిగా అయ్యి సేవ చేయడం ఇందులో కూడా తేడా వచ్చేస్తుంది. కొందరు సత్యమైన హృదయంతో సేవ చేస్తారు, కొందరు తెలివిని ఉపయోగించి సేవ చేస్తారు. తేడా అయితే ఉంటుంది కదా.

చురుకైన బుద్ధితో, చాలా పొయింట్లు ఆధారంగా సేవ చేయడం మరియు సత్యమైన హృదయంతో సేవ చేయడం - ఈ రెండింటికి రాత్రికి పగలుకు ఉన్నంత తేడా ఉంది. హృదయంతో

సేవ చేసేవారు హృదయరాముని వారిగా తయారు చేస్తారు. బుద్ధి బలంతో సేవ చేసేవారు కేవలం మాట్లాడడం, మాట్లాడించడం నేర్చుకుంటారు. వారు మననం చేసే వారైతే, వీరు వర్ణన చేస్తారు. ఒకరేమో సేవాధారిగా అయ్యి సేవ చేసేవారు, మరొకరు పేరు సంపాదించుకునేందుకు సేవ చేసేవారు. తేడా ఉంది కదా. సత్యమైన సేవాధారులు ఏ ఆత్మలకు సేవ చేస్తారో, వారికి ప్రాప్తి అను ప్రత్యక్ష ఫలాన్ని అనుభవం చేయిస్తారు. పేరును సంపాదించుకునే సేవాధారులు ఆ సమయంలో “చాలా బాగా వినిపించారు, చాలా బాగా మాట్లాడారు” - అని ప్రఖ్యాతిని పొందుతారు, కానీ ప్రాప్తి అను ఫలాన్ని అనుభూతి చేయించలేరు. మరి తేడా ఉంది కదా. అదే విధంగా ఒకటిమో పట్టుదలతో సేవ చేయడం, మరొకటి డ్యూటీ అనుసారంగా సేవ చేయడం. పట్టుదల ఉన్న వారు ప్రతి ఆత్మ యొక్క లగ్నాన్ని బాబాతో లగ్నము చేయకుండా ఉండలేరు. డ్యూటీ అనుసారంగా సేవ చేసే వారు తమ పనిని పూర్తి చేస్తారు, సప్తాహిక కోర్సులను పూర్తి చేస్తారు, యోగ శిబిరాన్ని కూడా చేయిస్తారు, ధారణా శిబిరాన్ని కూడా చేయిస్తారు, మురళిని వినిపించే వరకు కూడా వస్తారు. కానీ ఆ ఆత్మ యొక్క లగ్నమును బాబాతో కుదిరించే భాద్యత తమది అని భావించరు. కోర్సు తర్వాత కోర్సును చేయిస్తారే కానీ ఆత్మలో ఫోర్స్ను నింపలేరు. నేను చాలా శ్రమ పడ్డాను అని అనుకుంటారు. సేవలో లగన్(పట్టుదల)తో ఉండువారే లగన్ను బాబాతో జోడించగలరు అని నియమం కూడా ఉంది. కనుక తేడా అర్థమయ్యిందా? లభించిన ఆస్తిని వృద్ధి చేసుకోవడమనగా ఇదే. దీని ఆధారంగానే ఎంత సంభాషన చేస్తారో, ఎంత వృద్ధి చేసుకుంటారో అంత ముందు నెంబరును తీసుకోగలరు. భాగ్యవిధాత అందరికీ భాగ్యాన్ని సమానంగా పంచారు, అయితే కొందరు సంపాదించుకునే వారిగా అయితే, కొందరు వెగోట్టుకొనేవారిగా అవుతారు, కొందరు తిని సమాప్తం చేసుకునేవారిగా అయిపోతారు, అందుకే రెండు రకాల మాలలు తయారయ్యాయి, మాలలో కూడా నెంబరు తయారయ్యింది. నెంబరు ఎందుకు తయారయ్యిందో అర్థమయ్యిందా? బాప్దాదా త్యాగం ద్వారా కలిగిన భాగ్యాన్ని చూస్తున్నారు. త్యాగ లీల కూడా అపరమపారము. దీని గురించి ఇంకోసారి వినిపిస్తాను. మంచిది.

ఇలాంటి శ్రేష్ట అదృష్టశాలురు, సదా శ్రేష్ట సంకల్పము, శ్రేష్ట కర్మ ద్వారా భాగ్య రేఖను పెంచుకునే సదా సత్యమైన సేవాధారులకు, సదా సర్వ గుణాలను, సర్వ శక్తులను జీవితంలో తీసుకొచ్చే ప్రతి ఆత్మకు ప్రత్యక్ష ఫలం అనగా ప్రాప్తి స్వరూపులుగా తయారు చేసేవారు, ఇలాంటి శ్రేష్ట త్యాగీ, శ్రేష్ట భాగ్యులకు, సదా తండ్రి ద్వారా లభించిన అధికారాన్ని, ఖజానాలు సంభాళించి వృద్ధి చేసే ఇలాంటి సదా ధారణ స్వరూప, సదా సేవాధారీ పిల్లలకు బాప్దాదా ప్రియ స్మృతులు మరియు నమస్తే.

సోల్స్ తో :- 1. బ్రాహ్మణుల నుండి ఫలిస్తా మరియు ఫలిస్తా నుండి దేవత - ఈ లక్ష్యాన్ని సదా స్మృతిలో ఉంచుకోండి :-

అందరూ స్వయాన్ని బ్రాహ్మణుల నుండి ఫలిస్తాలుగా భావిస్తున్నారా? ఇప్పుడు బ్రాహ్మణులుగా ఉన్నారు, మీరే బ్రాహ్మణుల నుండి ఫలిస్తాలుగా తయారయ్యేవారు. మళ్ళీ ఫలిస్తాల నుండి దేవతలుగా

తయారవుతామని గుర్తుంటుందా? ఫలిస్తాగా అవ్వడం అనగా సాకార శరీరధారులుగా ఉండినా లైటు రూపములో ఉండడం అనగా సదా బుద్ధి ద్వారా ఉన్నతమైన స్థితి పై ఉండటం. ఫలిస్తాల పాదాలు భూమి పై ఉండవు. అయితే పైన ఎలా ఉంటారు? బుద్ధి ద్వారా ఉంటారు. బుద్ధి రూపీ పాదం సదా ఉన్నతమైన స్థితి పై ఉంటుంది. ఇలాంటి ఫలిస్తాగా అవుతున్నారా లేక అయ్యారా? మీరు బ్రాహ్మణులుగా ఏమో అయ్యారు. బ్రాహ్మణులుగా అవ్వకపోతే ఇక్కడికి వచ్చేందుకు అనుమతి కూడా లభించదు. అయితే బ్రాహ్మణులు ఫలిస్తా స్థితిని ఎంతవరకు స్వంతము చేసుకున్నారు? ఫలిస్తాలకు ప్రకాశ శరీరాన్ని చూపిస్తారు. కనుక ఎంతగా స్వయాన్ని ప్రకాశ స్వరూప ఆత్మగా భావిస్తారో, అంతగా ప్రకాశ శరీరం గల ఫలిస్తాగా అయ్యి నడుస్తున్నారు అనిపిస్తుంది. ఫలిస్తా అనగా తమ దేహ భావం యొక్క సంబంధం లేదు. దేహ భావం(దేహ స్మృతి) నుండి సంబంధం తెగడం అనగా ఫలిస్తాగా అవ్వడం. దేహంతో సంబంధం తెగడం కాదు, దేహ భావంతో సంబంధం తెగడం. దేహంతో సంబంధం తెగిపోతే పూర్తిగా వెళ్లిపోతారు. కానీ దేహ భావం యొక్క సంబంధం సమాప్తమవ్వాలి. అప్పుడు ఈ జీవితం చాలా ప్రియంగా అనిపిస్తుంది. తర్వాత ఎటువంటి మాయ ఆకర్షించలేదు. మంచిది.

2. " సేము అల్లాహ్ తోటలోని పుష్పాలము " - ఈ స్వమానంలో ఉండండి.

సదా స్వయాన్ని బాప్ దాదాకు అనగా అల్లాహ్ తోటలోని పుష్పాలము అని భావిస్తూ నడుస్తున్నారా? సదా స్వయాన్ని ప్రశ్నించుకోండి - నేను ఆత్మిక గులాబీనై సదా ఆత్మిక సుగంధాన్ని వ్యాపింపజేస్తున్నానా? ఉదాహరణానికి గులాబీల సుగంధం అంటే అందరికీ ఇష్టమనిపిస్తుంది, నలువైపులా వ్యాపిస్తుంది. అది స్థూలమైనది, వినాశనమయ్యేది. అయితే మీరందరూ అవినాశి సత్యమైన గులాబీలు కనుక సదా అవినాశి ఆత్మీయతా సుగంధాన్ని వ్యాపింపజేస్తున్నారా? సదా "మేము అల్లాహ్ తోటలోని పుష్పాలు" - అనే స్వమానంలో ఉండండి. ఇంతకు మించిన పెద్ద స్వమానం ఇంకేదీ ఉండజాలదు. "వాహ్ నా శ్రేష్ఠ భాగ్యము" అనే ఈ పాటనే పాడుతూ ఉండండి. భోలానాథునితో వ్యాపారం చేశారంటే తెలివైనవారిగా అయ్యారు కదా. ఎవరిని మీ వారిగా చేసుకున్నారు? ఎవరితో వ్యాపారం చేశారు? ఎంత పెద్ద వ్యాపారం చేశారు? మూడు లోకాలను వ్యాపారంలోనే పొందారు. నేటి ప్రపంచంలో ఎంత పెద్ద ధనవంతుడైనా, ఇంత పెద్ద వ్యాపారం అవ్వరూ చేయలేరు. మీరు ఎంత మహాన్ ఆత్మలు. ఈ మహానతను స్మృతిలో ఉంచుకొని నడవండి.

3. బ్రాహ్మణుల కర్తవ్యము - " సంతోషాన్ని దానం చేసి మహాదానీగా అన్వడం "

అన్నిటికంటే చాలా పెద్ద ఖజానా ఖుషీ ఖజానా. తమ వద్ద ఏ ఖజానా ఉందో దానిని దానం చేయడం జరుగుతుంది. మీరు ఖుషీ ఖజానాను దానం చేస్తూ ఉండండి. ఎవరికి సంతోషమునిస్తారో, వారు పదే పదే మీకు ధన్యవాదాలను తెలుపుతారు. దుఖీ ఆత్మలకు సంతోషాన్ని దానంగా ఇస్తే మీ గుణాలను గానం చేస్తారు. మహాదానీగా అవ్వండి. ఖుషీ ఖజానాను పంచండి. మీ తోటి వారిని మేల్కొల్పండి. దారి చూపండి. సేవ లేకుంటే బ్రాహ్మణ జీవితమే లేదు. సేవ

లేకుంటే సంతోషము లేదు. కనుక సేవలో తత్పరులై ఉండండి. ప్రతిరోజూ ఎవరో ఒకరికైనా దానం తప్పకుండా చేయండి. దానం చేయకుండా మీకు నిద్రయే రాకూడదు.

ప్రశ్న:- బాప్ దాదా కంఠంలో ఏ పిల్లలు మాల రూపంలో కూర్చుంటుంటారు?

సమా:- ఎవరి కంఠము అనగా నోటి ద్వారా తండ్రి గుణాలు, తండ్రి ఇచ్చిన జ్ఞానం లేక తండ్రి మహిమలు వెలువడుతూ ఉంటాయో, తండ్రి వినిపించినవే నోటి నుండి వెలువడతాయో, అలాంటి పిల్లలు బాప్ దాదాకు కంఠహారమై, అందులో కూర్చుంటారు. మంచిది. ఓంశాంతి.

**వరదానము:- “శాంతి శక్తి వలన సంస్కార మిలనం ద్వారా
అన్ని కార్యాలు సఫలం చేసే సదా నిర్విఘ్న భవ ”**

ఎవరైతే తండ్రిని(శివబాబాను) చూస్తూ, బ్రహ్మబాబాను అనుసరిస్తారో వారు సదా నిర్విఘ్నంగా ఉండగలరు. సిస్టర్ ను, బ్రదర్ ను చూస్తే ఆందోళన కలుగుతుంది. అందువలన ఇప్పుడు తండ్రిని అనుసరిస్తూ బాప్ సమానమైన సంస్కారాన్ని తయారు చేసుకుంటే సంస్కార మిలన రాస్ చేస్తూ సదా నిర్విఘ్నంగా ఉంటారు. శాంతి శక్తితో లేక శాంతిగా ఉండుట వలన ఎంత విఘ్నమైనా సులభంగా సమాప్తమైపోతుంది. అంతేకాక అన్ని కార్యాలు స్వతహాగా సంపన్నమైపోతాయి.

**స్లోగన్:- “ఏ విషయాన్ని అయినా ఏకకాల దృష్టితో చూడకుండా ప్రతి విషయంలో
కళ్యాణమొందని భావించేవారే త్రికాలదర్శులు ”**

కనీసం 7 ప్రశ్నలకు కరెక్టుగా జవాబులుంటే పాస్ మార్కులు. అనగా 70% కావాలి

1) బ్రహ్మకుమారీలు, కుమారులుగా అవ్వడమనేగా ()

అ) పరమాత్మను తెలుసుకున్నవారు ఆ) జన్మతా పాటు భాగ్యాన్ని తీసుకొచ్చేవారు ఇ) బ్రహ్మముఖ వంశావళి వారు

2) ఒక వంతు త్యాగానికి బదులు భాగ్యము లభిస్తుంది

3) సహనశక్తితో పాటు ఏ శక్తి కావాలి () అ) ఇముడ్చుకునే శక్తి ఆ) ఎదుర్కునే శక్తి ఇ) సహయోగశక్తి

4) త్యాగము కు ఆధారము

5) బ్రాహ్మణుల నుండి దేవతలుగా అయ్యేందుకు ముందు ()

అ) ఫిరిస్తాలుగా అవ్వాలి ఆ) కర్మాతీత స్థితికి రావాలి ఇ) బాప్ సమాన్ గా అవ్వాలి

6) దేహంతో సంబంధం తెగిపోతే పూర్తిగా

7) బ్రాహ్మణుల కర్తవ్యము ()

అ) అందరికీ బాబా పరిచయమవ్వడం ఆ) యోగం చెయ్యడం ఇ) సంతోషాన్ని దానం చెయ్యడం

8) నిర్విఘ్నంగా అయ్యేందుకు ను చూస్తూ ను అనుసరించాలి

9) అత్తికి సుగంధాన్ని వ్యాపింపజేయువారు

10) జతపరచుము -

ఎ) బ్రాహ్మణ జీవితం క) ఫిరిస్తాలు ()

బ) పాదాలు భూమి పై ఉండవు ఖ) త్యాగానికి ఫలితం ()

సి) స్వమానము గ) సంతోషాన్ని దానం చేయువారు ()

డి) మహాదానులు ఘ) అల్లాహ్ తాతలని పుష్కలము ()

ఇ) సంస్కార మిలనము చ) త్రికాలదర్శులు ()

ఎఫ్) ప్రతి విషయంలో కేశ్యాణము ఫ) శాంతిశక్తి ()

జి) భాగ్యము జి) అస్తిని వృద్ధి చేసుకొవడం ()

హెచ్) ముందు నెంబరు ఝ) త్యాగము ()

ఐ) పాట ట) సంతోషము ()

జె) నేవ థి) వామా నా శ్రేష్ఠ భాగ్యము ()